

Кодове на подсъзнанието - II част

Роман Фад

Откъс

1.

Кодове на подсъзнанието – вашият успех във

всички области на живота.

Заедно

Успявам

Да получа

Брой

Кодовете на подсъзнанието са доста проста и лесна техника за използване: достатъчно е в определени ситуации да изричате кодовите фрази и... готово. Лесно е, нали?

По принцип техниката донякъде е аналогична на невролингвистичното програмиране , но за разлика от него е по-достъпна както финансово, така и за възприемане. На баща ми Алексей Фад я е предал неговият дядо преди да почине. Отначало баща ми развиваше системата сам, а после в тандем с мен. Сега аз продължавам нататък, прибавям някои щрихи и кодове и искам да ги споделя с вас. „Защо? – ще попитате. – Та тези сакрални тайни може да бъдат продавани за много пари!“

Знанията не бива да принадлежат само на един човек или на неколцина избрани, те трябва да служат на всички, които могат да ги ползват, а те не са кой знае колко. Защо? Защото човешкото мислене е лениво и инертно и защото повечето хора чакат някой да им поднесе един милион на паничка. По принцип власт, благоденствие и хармония в любовта постигат тези, които всеки ден работят върху себе си и не очакват благоволение от висшия разум. Дори техниката, която ви предлагам, изисква полагане на усилия и неуморно програмиране на реалността! Ако си мислите, че е достатъчно веднъж да произнесете даден код и след пет минути ще намерите куфар с милиони, тази книга не е за вас. Ще трябва да се потрудите, но усилията ви ще бъдат възнаградени, обещавам ви го.

Невролингвистичното програмиране (НЛП) почива върху идеята, че съзнанието, тялото и езикът на индивида определят картината на неговото светоусещане. Това усещане (а съответно – и поведение) се променя в процеса на живота ни с натрупването на опита и увереността в собствените ни сили. То също така може да бъде преднамерено променено с цел реструктуриране на личния опит чрез различни техники. Днес курсовете по НЛП са толкова

скъпи, че не всеки може да си ги позволи както по финансови причини, така и поради недостиг на време за обучение.

Докато същността на кода свързва, „слива“ съзнанието и подсъзнанието ни, повишава енергийния ресурс и увеличава възможностите ни десетки пъти! Приемете го като факт, че нашето съзнание привлича всичко, което искаме да получим, и съответно изпълнява всяка наша команда. Ако по един или друг начин програмираме подсъзнанието си да се включва към света на парите чрез едни или други обреди, които засилват всички тези действия, то също ще започне да действа за привличането на пари. Това засяга не само сферата на финансите, но и реализирането на всички други искания.

Но по какво съзнанието се различава от подсъзнанието?

Съзнанието е онази част от мозъка, която постоянно съзнаваме и с която през повечето време се съотнасяме. То е начинът, по който си представяме себе си и заобикалящия ни свят. Нашето съзнание събира и обработва информацията, която ни заобикаля, а след това планира действията ни. Ние вземаме дадено решение предимно под влияние на съзнанието си. Когато обработваме получената отвън информация спокойно и бавно, резултатът от действията ни е функция на съзнанието.

Подсъзнанието е нещо по-различно. То се задейства изведнъж, внезапно, обикновено или когато мозъкът ни е зает с обработването на друга информация, т.е. когато е абстрахиран, или в момент на внезапна опасност. Подсъзнанието крие в себе си натрупаната през живота ни информация и то не само информацията, а и емоциите, свързани с нея. Понякога подсъзнанието ни представя образи, които сякаш отдавна сме забравили. Ще попитате: за какво ни е цялата информация за минали събития? Някои неща спокойно може да бъдат изтрети завинаги. Но не е така.

Вашият опит е уникален и подсъзнанието е негова съкровищница. Когато съзнанието има нужда от информация, за да анализира нещото, което вижда, тогава подсъзнанието се задейства и помага да се избегне евентуалната грешка. Между другото автоматичните реакции са всъщност действия на подсъзнанието. Вие всеки ден машинално извършвате какви ли не действия: дишате, мигате, ходите, храносмилате – съзнанието не контролира този процес, защото през същото време е заето с разчитане на информацията от околния свят. По принцип точно затова е необходимо мозъкът да бъде разделен на съзнателна и подсъзнателна част. Но има моменти, когато „сливането“ на съзнанието и подсъзнанието помага в най-различни области на живота. Точно затова ви предлагам кодовете. Защото съзнанието действа бавно, докато подсъзнанието може да взема решения и да обработва сигналите светкавично. Ако животът ви е застрашен, ще ви спаси точно подсъзнанието. Вие може машинално да прескочите някоя отворена шахта, да се дръпнете, ако към главата ви лети тухла, и т.н. Всичко това са действия на подсъзнанието.

Между другото, в подсъзнанието ни се пазят спомени от предишните ни животи. Това се проверява чрез регресивна хипноза. Понякога е доста полезно: човек разбира какви грешки е допуснал и какво трябва да промени, за да нормализира живота си тук и сега. Но в подобни случаи трябва да търсите професионалист, защото шарлатанинът може да навреди на здравето ви, и то сериозно, така че внимавайте.

А и възпитанието, което получаваме от малки, също играе съществена роля. Информацията и убежденията, които родителите предават на децата, се записват върху „харддиска“ на подсъзнанието им. И определят живота и постъпките им. Ако човек успее да установи причините за своите неуспехи, да „преформатира диска“, той ще може да направи така, че негативните дадености да се превърнат в позитивни. Когато осъзнаем даденостите, които ни пречат, като ги разкриваме, ще сведем до нула тяхната сила и влиянието им върху нас и нашия живот. За това ще стане дума по-подробно в главата за децата.

Преди да се спрем на конкретните кодове, разделени в книгата според различните цели, към които се стремите, ще дам един конкретен пример от основните кодове. Така ще ви е по-лесно да си служите с останалите.

Първи код – „Заедно“. Този код е основен. Той е начело на цялата система от кодове на подсъзнанието. Смисълът е, че някога, много отдавна, през златния век на Атлантида, човешкото съзнание и подсъзнание са били едно цяло и хората почти не са допускали грешки. Но защо високоразвитата цивилизация на Атлантида е загинала? Защото хората се възгордели и се поставили над Създателя... Затова цивилизацията е изчезнала, но за да може същият урок да не се повтаря, Висшите сили са разделили съзнанието и подсъзнанието на две нива и са поставили помежду им определена граница.

Човек най-често взема решенията си на нивото на съзнанието и в повечето случаи тези решения са погрешни, както го знаем от известната пословица: „Вместо да изпише вежди, избожда очи“. Подсъзнанието казва: „Хайде да направим еди-как си“, но мозъкът мисли: „Така няма да стане, трябва другояче“. И греши. На пръсти се броят хората, които могат да слушат собственото си подсъзнание и които никога не грешат.

За да може обикновеният човек да греша по-малко, съществува кодът на подсъзнанието „Заедно“. Той е команда на съзнанието към подсъзнанието да се обединят в едно цяло.

Вторият код на подсъзнанието е „Успявам“. Има се предвид, че човек успява сега, в момента, че започва да успява във всичко, с което се захваща. Подсъзнанието казва: „Успяваме във всичко, с което се захващаме“. То е получило своя код. Това е система от кодове.

Третият код е „Да получа“. Да получа означава да материализирам това, в което успявам. Там е успехът, а тук той се материализира и така имаме резултат.

И четвъртият код, свързан непосредствено с парите, е „Брой“. Щом си успял да получиш, брой.

Не забравяйте, че ние самите сме творци на собствената си реалност и можем да я променим както намерим за добре. Вие решавате дали да започнете да създавате своя свят. Аз ви давам само инструментите, които може да използвате в „строителството“.

Вие, съвременните хора, които живеете през XXI век, сигурно сте склонни да се усъмните, че начинът е толкова елементарен и лесен: кажеш няколко думи – и готово! Но изобщо не е така. Първо, при всички случаи ще трябва да се потрудите, когато градите новата реалност тухла по тухла, и второ, най-лесният начин да скриеш нещо е като го оставиш на най-видно място. Мъдреците от древността са го знаели, когато са предавали тази истина от уста на уста и когато са пишели свещените книги или са шифровали знанията в притчи. „Всичко ново е добре забравено старо“ – сигурно сте го чували неведнъж. Но тогава защо тези знания са били забравени? Много просто. Сменя се социалният строй, сменят се приоритетите, всяка власт измисля свои „идеали“ и се стреми да ги внуши на народа. Това са социални споразумения, създадени по волята на управниците, за да може те да държат „мухата“ в „паяжината“, тоест в рамките, удобни на дадения строй. Илюзията за свобода не е нищо повече от илюзия – знаете го много добре. Измамните тълкувания на различни събития и факти до такава степен изопачават картината за света, че повечето хора няма как да видят истинската същност на явлението. Тя се забулва в мъгла, изтъкана от различни илюзорни внушения, които често звучат съвсем достоверно. Нашите убеждения и представи... дали наистина са наши? Или някой някога ни ги е прошепнал в училище и в медиите?... Опитайте се да разграничите нещата, които според вас са ваши, от внушенията, привнесени отвън. За своя изненада ще откриете, че картината е доста тъжна. А започнете ли да я променяте, бързо ще видите резултатите. Освобождавайте се от натрапените постулати, от страховете, които не са ваши, от комплексите, натрупани от детинство...

Нека за малко се върнем към прословутото „плацебо“. В превод от латински тази дума означава „утеха“ или по-точно „ще те утеша“. В ранните християнски традиции тя е присъствала в Псалтира на латински. Кой се е нуждаел от утеха? Болните и страдащите. Точно като се утешат, като се успокоят, те могат да тръгнат по пътя към оздравяването на душата или тялото – според нуждите. Когато се изпълни с вяра (в себе си или във висшите сили), човек престава да разбалансира организма и енергетиката си.

Напоследък лекарите бият тревога по повод психическото здраве на хората и резкия скок в броя на депресиите. Нищо чудно. Повечето средства за масова информация са настроени негативно. Когато включваме телевизора, отваряме вестника или преглеждаме новините в интернет, ние четем за стихийни бедствия, самолетни катастрофи, кризи, убийства и „подадем ли пръст“, ще ни „дръпнат“ в това блато. Искам да споделя с вас една елементарна истина: ако допускате негативът да проникне във вас, той ще започне да ви руши. Ако сте настроени позитивно, тези убеждения ще ви помогнат да живеете дълго и щастливо. Отхвърляйте всичко лошо, което ви атакува отвън, и си казвайте: „Това не са мои мисли, не са мои чувства и усещания. Слънцето грее и аз се радвам. Дошъл е новият ден и той ще ме направи щастлив“. Обикновеният поздрав „Добро утро“ може да се превърне за „близките ви в позитивно заклинание. Усмихнете се, кажете на съседката: „Здравей!“ и с това пожелание за здраве в отговор ще получите същия положителен заряд. Избягвайте конфликтите, прощавайте на хората тяхното „недоволство“ от живота и апатията им, защото те са по-слаби от вас. Никои не казва, че трябва да подлагате и другата си буза, за да ви ударят, но не се превръщайте в силата, която ще запрата бумеранга по трети, четвърти, пети и така нататък и ще сее омраза, завист и неконтролируема злоба по целия свят.

Вярата в злото и в неизбежния негатив, разпространявана от песимистите, предизвиква ефекта „ноцебо“, при който предубедеността срещу лекарството, лечението или помощта дава отрицателен резултат. Понеже мнозина учени са доказали ефектите „плацебо“ и „ноцебо“, няма защо да се съмняваме в тях, следователно отново стигаме до извода, че мисълта е материална и съзнанието влияе на действителността.

Много хора често питат: „Защо точно на мен? Какво съм направил?“ Но започнат ли да анализират нещата, проумяват, че има причина. Вярно, че истината не се намира лесно, не всеки може да я гледа в очите. Ако живеем според принципа „Оцелява по-силният“, ние или ставаме безогледни, или се правим на „жертви“ и се опитваме да предизвикаме съжаление у околните. Както едното, така и другото са пагубни. Съжалението и състраданието са абсолютно различни понятия и не бива да се смесват. Слабият, инертният човек не бива да предизвиква съжаление, защото съществува така, както му е по-удобно, а на него му е удобно да е такъв, какъвто е. Колкото и да се опитвате да го измъкнете, колкото и енергия да пилеете заради него, резултатът ще е нулев. Така че ако искате да измъкнете някого от блатото, първо си дайте сметка дали той го иска. Ако не, тогава няма защо да се опитвате. За постигането на дадена цел е необходимо желание. Човек трябва да иска да постигне целта си!

Така че ако наистина искате да постигнете целите си, трябва да си представите, че нещото вече е налице, и да вярвате, че е така. Мислете, че тук и сега живеете така, както го искате. Използването на кодовете ще ви помогне да закрепите мисълта си.

За да може едно желание да се реализира, е нужно време, нищо не става моментално. Бъдете търпеливи, повтаряйте си кодовете, мислено рисувайте желаната картинка и ще получите всичко.

Искам да ви разкажа една суфистка притча. Когато прочетете книгата докрай, ще разберете защо я цитирам.

Един търговец изпратил сина си да научи Тайната на Щастието от най-мъдрия сред хората. Четирийсет дни младежът вървял през пустинята и накрая стигнал до прекрасен замък на върха на планината. Там живеел мъдрецът, когото търсел. Но вместо да се срещне с мъдрия човек, героят се озовал в някаква зала, изпълнена с шум и суетня: влизали и излизали търговци, по ъглите си говорели хора, малък оркестър свирел приятни мелодии и имало маса, отрупана с най-изискани ястия. Мъдрецът разговарял с различни хора и младежът трябвало да чака близо два часа, докато му дойде ред.

Мъдрецът внимателно изслушал обясненията му относно целта на посещението му, но отговорил, че няма време да му разкрива Тайната на Щастието. Затова му предложил да се поразходи из двореца и след два часа да дойде отново.

– Само искам да те помоля нещо – добавил мъдрецът и му подал една лъжичка с две капки масло в нея. – Докато се разхождаш, дръж тази лъжичка така, че да не разлееш маслото.

Младежът започнал да се качва и да слиза по дворцовите стълбища, без да откъсва очи от лъжичката. След два часа се върнал при мъдреца.

– Е – попитал го той, – видя ли персийските килими в моята трапезария? Видя ли парка, който главният градинар е създавал цели десет години? Видя ли прекрасните пергаменти в моята библиотека?

Младежът се смутил и признал, че не е видял нищо. Единствената му грижа била да не разлее двете капки масло, поверени му от мъдреца.

– Тогава се върни и се запознай с чудесата на моята вселена – казал му мъдрецът. – Не може да вярваш на човек, ако не познаваш дома, в който той живее.

Младежът се успокоил, взел лъжичката и отново тръгнал да се разхожда из двореца, като този път разглеждал всички произведения на изкуството по стените. Видял градините, нежните цветя, изтънчеността, с която всяка творба била поставена точно където трябва. Върнал се при мъдреца и подробно му описал всичко, което бил видял.

– А къде са двете капки масло, които ти поверих? – попитал мъдрецът.

Тогава младежът погледнал лъжичката и видял, че маслото се е разляло.

– Ето това е единственият съвет, който мога да ти дам – казал мъдрецът. – Тайната на Щастието е да гледаш всички чудеса на света, ала никога да не забравяш за двете капки масло в своята лъжичка.